

TRAJNI ZADACI U RAZVOJU VOJNE NAUKE I JAČANJU ODBRANE

Predlozi, mišljenja i sugestije saradnika i čitalaca časopisu su bili uvek značajna pomoć u radu. Vrednost časopisa i jeste u tome što je on javna tribina najšireg kruga čitalaca, kojima je i namenjen.

Obratili smo se pojedinim drugovima da za jubilarni broj napišu priloge u kojima bi uglavnom izneli svoje poglede u vezi sa sadržajem i kvalitetom časopisa. Njihova zapažanja su utoliko vrednija što potiču iz svih struktura — komandi, trupe, škola, ustanova itd., što ukazuju na buduću tematiku i sadržaje.

General-pukovnik
dr Đoko IVANOVIC

»VOJNO DELO« — GLASILO VOJNIH NAUKA

Vojne nauke imaju težak, ozbiljan i nadasve odgovoran zadatak. Sve što u Armiji postoji i sve što se radi — bazirano je na nauci i naučnim rezultatima. Vojne nauke krče puteve praksi oružanih snaga, doprinoseći stalno njihovoj efikasnosti i ubojitosti, obuci i razvijanju kadrova, kao i svemu što utiče na čvrstinu i snagu odbrane. Istina, vojne nauke na tome zadatku nisu usamljene — naročito ne posle potpunijeg, svestranijeg i dubljeg područjavanja odbrane. Naime, aktom podruštvljavanja — narodna odbrana je postala integralna funkcija našeg društva, a time i predmet stalnog izučavanja svih njegovih naučnih disciplina. To je i nužno, s obzirom na savremena kretanja.

Snage mira i progresa u svetu su, nesumnjivo, u stalnom porastu. Međutim, pretnje miru i progresu su sve češće, glasnije i očiglednije. Trka u naoružavanju i sve veća uloga vojnog faktora, uz prisustvo blokovske isključivosti, političkih diktata i ucena — čine ionako složene međunarodne odnose još složenijim i težim.

U takvim uslovima, polazeći od saznanja da je mir nedeljiv, oružane snage naše zemlje moraju biti savremeno naoružane i opremljene, ubojite i neprekidno borbene spremne. Za tako visok stepen spremnosti neophodan je stalan proces modernizacije oružanih snaga, stalni naučnoistraživački napor za iznalaženje novog, za dalje usavršavanje sredstava i postupaka, za razradu koncepcije i izgradnju odgovarajućeg sistema opštenarodne odbrane.

To su i osnovni ciljevi naučnoistraživačkog rada u SSNO — u svim vidovima, rodovima i službama — a posebno u mnogobrojnim institutima i visokim vojnim školama JNA.

Razumljivo je da sva ta i slična pitanja izazivaju živo interesovanje i predstavljaju osnovni sadržaj časopisa »Vojno delo«, kao i njegovu čvrstu vezu sa naukom uopšte — a posebno sa vojnom naukom.

»Vojno delo« je postalo, sasvim opravdano, vodeći vojni časopis — ili, još šire, vodeći časopis našeg društva za vojnu teoriju i praksu. Veliki ugled je stekao, pre svega, mnogobrojnim raspravama na njegovim stranicama, kako snagom naučno potvrđenih argumenata tako i ukazivanjem na probleme i dileme, kao i na način njihovog rešavanja i prevazilaženja.

Ustupanjem prostora stvaralačkoj borbi mišljenja — časopis je podsticao na nova traženja u saznanja i na potrebu osvetljavanja problema iz novih uglova. »Vojno delo« nije bilo regulator vojno-naučnog rada, nego aktivni učesnik i podstrekač istraživačkih poduhvata iz širokih oblasti ratne veštine, tehničkih, društvenih i medicinsko-bioloških nauka.

Ukupno uzev, najznačajnije mesto u »Vojnom delu« imaju iskustva iz NOR-a i koncepcija opštenarodne odbrane.

Iskustva iz NOR-a predstavljaju nepresušne izvore i nadahnuća naše doktrine, naše strategije i taktike u okviru opštenarodne odbrane.

Koncepcija opštenarodne odbrane, tj. njena teorija i praksa, rođena je, razvijala se i učvršćivala u vatri NOR-a i revolucije. Njen tvorac, strateg oslobodilačkog rata i revolucije — drug Tito — nosilac je i njene dalje razrade, u sve novijim i novijim posleratnim uslovima, kao i načina njene primene u eventualnom opštenarodnom odbrambenom ratu.

Eto zašto su iskustva iz NOR-a i revolucije i njihovo ugrađivanje u osnove koncepcije opštenarodne odbrane bila i ostala bogata vrela ogleda, analiza i sinteza časopisa »Vojno delo«.

Međutim, ona ni izdaleka ne iscrpljuju njegovu tematiku:

— »Vojno delo« raspravlja i o uzrocima i uslovima borbe oslobodilačkih i revolucionarnih ratova — ukazujući na njihova iskustva i poruke.

— Stalan predmet pažnje na stranicama »Vojnog dela« jeste čovek, koji se tretira kao nosilac borbe i otpora, izvor snage i odlučujući faktor pobede — čak i u uslovima naslućenih tehničkih i tehnoloških mogućnosti.

— »Vojno delo« čini dostupnim našem društvu: aktuelnu problematiku iz međunarodnih odnosa, uzroke i posledice kriznih situacija, žarišta sukoba i ratova, forme strategije »posrednog nastupanja«, a posebno specijalnog rata, kao i druga pitanja od značaja za naša iskustva i odnos u eventualnom opštenarodnom odbrambenom ratu.

— Časopis autoritativno raspravlja o mestu i ulozi oružanih snaga i svih struktura društva u opštenarodnoj odbrani, o njihovoj pripremi i učešću u oružanim i svim neoružanim oblicima dejstava i otpora — dočaravajući viziju eventualnog rata, na bazi naučnog predviđanja.

I sva druga pitanja koja doprinose jedinstvu pogleda i postupaka, ciljeva i planova upotrebe oružanih snaga, izgradnje i razvoja sistema opštenarodne odbrane u celini razmatra časopis. Drugim rečima, na stranicama »Vojnog dela« našlo je mesta sve što ima veze sa izvorima, razvojem i primenom koncepcije opštenarodne odbrane, sve što je od koristi oružanim snagama i društvu, sve što je misaono i u praksi rođeno, sve što je bilo, što jeste — ili bi moglo biti *vojno delo*.

Velika je zasluga odgovornih starešina u Redakciji časopisa »Vojno delo« i onih izvan nje što je od njegove pojave pa do danas — ostao časopis o *vojnom delu*, a sudeći po njegovoj programskoj orijentaciji, to će biti i sutra. To, istovremeno, potvrđuje i njegovu neraskidivu vezu sa vojnom naukom, kao i vojne nauke sa »Vojnim delom«.